

نگرشی تازه در تشخیص کالا آزار

دکتر مجتبی تاران

دانشگاه رازی کرمانشاه

Abstract:

Kala-azar (visceral leishmaniasis) is a systemic protozoan disease that is transmitted by phlebotomine sandflies. Early and accurate diagnosis and treatment remain key components of Kala-azar control. As the clinical presentation of Kala-azar lacks specificity, confirmatory tests are required to decide which patients should be treated. Such tests should be highly sensitive (95%) as Kala-azar is a fatal condition, but also highly specific because the current drugs used to treat Kala-azar are toxic. Ideally, a test should be able to make the distinction between acute disease and asymptomatic infection, because none of the drugs currently available is safe enough to treat asymptomatic infections. Moreover, such tests should be simple and affordable. In addition to improved diagnostic tests, accurate and simple tests are needed to identify treatment failures.

کالاآزار یا لیشمانیوز احشایی یک آلودگی انگلی خطرناکی است. این بیماری سیستمیک ناشی از انگل لیشمانیا است که در صورت عدم تشخیص و درمان به هنگام کمابیش در همه‌ی موارد باعث مرگ بیمار می‌شود (۱). در ایران تیپ مدیترانه‌ای این بیماری وجود دارد. این بیماری در بیشتر نقاط کشور به صورت اسپورادیک (تک گیر) وجود دارد و در استان‌های اردبیل، آذربایجان شرقی و فارس و بوشهر به شکل اندمیک دیده می‌شود (۲).

تشخیص بیماری کالاآزار به دلیل داشتن نشان‌های مشترکی با بیماری‌های مانند مالاریا، تیفوئید و سل دشوار است. روش‌های قطعی برای تشخیص کالاآزار دیدن آماستیگوت‌های انگل در گسترش‌های مغز استخوان یا طحال و مشاهده پروماستیگوت‌های انگل در محیط‌های کشتی مانند NNN می‌باشد. با وجود اینکه حساسیت گسترش طحال می‌تواند بیشتر از ۹۵٪ باشد اما خطر خونریزی عیب بزرگی برای این روش محسوب می‌شود. از طرف دیگر آسپیراسیون مغز استخوان دارای معایبی از قبیل درد فراوان، حساسیت پایین و سختی اجرا می‌باشد. کشت پروماستیگوت هم به صورت روتین استفاده نمی‌شود زیرا نیاز به وسایل گران قیمت و تجربه فراوان دارد (۳ و ۴). با این وجود گسترش طحال یک روش رایج برای

تشخیص این بیماری در بعضی از مناطق اندمیک بیماری می‌باشد. با توجه به مشکلات موجود در روش‌های دید مستقیم انگل چند روش غیر اختصاصی مانند تست فرمول ژل، تست آلدئید و تست کوپرا آنتیموان استفاده شده است. از آن روی که این تست‌ها دارای اعتبار پایینی هستند پس بهتر است که این تست‌ها از ردیف تست‌های تشخیصی بیماری حذف شوند.

مانند بیشتر بیماری‌های دیگر تست‌های ویژه‌ای برای ردیابی آنتی‌بادی تولید شده در بیماری کالا آزار استفاده می‌شوند. روش‌های معمولی ردیابی آنتی‌بادی شامل انتشار ژل، تست فیکساسیون کمپلمان، تست هم‌آگلوتیناسیون غیر مستقیم، تست ایمونوفلورسنت غیر مستقیم و تست کانتر کارنت ایمونوالکتروفورز است. علاوه بر مشکلات اجرائی در آزمایشگاه‌های تشخیص طبی، اعتبار پایینی دارند. (۳و۵)

از میان روش‌های پیشنهاد شده برای تشخیص کالا آزار تست آگلوتیناسیون مستقیم (DAT) بر اساس روش Allain و Kagan بعد از چندین سال که از ابداع آن می‌گذرد هنوز نیز به عنوان بهترین، اقتصادی‌ترین و ساده‌ترین روش تشخیص این بیماری شناخته شده است (۶).

در ایران نیز DAT برای تشخیص و بررسی سرواپیدمیولوژیک کالا آزار در انسان و سگ بویژه در مناطق اندمیک بطور گسترده استفاده می‌شود و بررسی‌های قبلی انجام شده در ایران آن را از نظر سهولت کار، اقتصادی بودن و ویژگی برتر از تست‌های ELISA و IFA نشان داده است (۷و۸).

ELISA نیز یکی دیگر از روش‌های سرولوژیک است که امروزه کاربرد گسترده‌ای در تشخیص طیف وسیعی از بیماری‌ها از جمله لیشمانیوز احشایی دارد. الیزا روشی است حساس که امروزه با تکنیک‌های گوناگون انجام پذیر است. در بررسی انجام شده در ایران نیز ویژگی S-ELISA و F-ELISA به ترتیب ۹۲٪ و ۹۳٪ و حساسیت آنها ۱۰۰٪ و ۹۳٪ گزارش شده است (۹). این تست (ELISA) وقت‌گیر می‌باشد و برای انجام آن باید چند مرحله انکوباسیون و شستشو را پشت سر گذاشت، رعایت دقیق زمان‌های انکوباسیون و مراحل شستشو همچنین نحوه شستن پلیت‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و اگر به درستی انجام نگردد باعث قرائت نتایج غیر واقعی خواهد گردید.

PCR نیز علیرغم دقت بالا و اختصاص بودن، نیاز به تجهیزات پیشرفته، تخصص و زمان زیاد دارد. این روش تشخیصی،

دقیق ولی دشوار است و برای شرایط فیلد با امکانات صحرائی مناسب نمی‌باشد.

جستجوی آنتی‌بادی بر علیه آنتی‌ژن rk39 (که امروزه به صورت نو ترکیب در دسترس می‌باشد) برای تشخیص این بیماری از حساسیت و ویژگی قابل قبولی برخوردار می‌باشد (۱۰).

تیتراهای IgG ضد rk39 به میزان انگل در بدن مریض وابسته است و در بیماران صعب‌العلاج تحت شیمی درمانی این تیتراها هیچگونه کاهش‌ی نشان نمی‌دهند. اپی توپ rk39 در لیشمانیا اینفانتوم پایدار است. سطح بالای آنتی‌بادی‌های ضد rk39 در بیماران مبتلا به لیشمانیوز احشایی و لیشمانیوز پوستی بعد از کالا آزار (PKDL) استفاده از دیپ استیک rk39 را برای تشخیص به عنوان یک روش ویژه و حساس تأیید می‌کند (۱۲).

آنتی‌ژن K39sub زیر واحد تشکیل دهنده آنتی‌ژن K39 می‌باشد که دارای ۳۹ اسید آمینه می‌باشد، تهیه و فرآوری این آنتی‌ژن کوچک آسان بوده و در بررسی‌های گذشته حساسیت و ویژگی مناسبی برای آن گزارش شده است (۲۱). در یک بررسی که Rosati و همکارانش در ایتالیا انجام دادند نشان دادند که حساسیت و ویژگی آنتی‌ژن K39sub در تشخیص بیماری لیشمانیوز احشایی به ترتیب ۹۵ و ۱۰۰ می‌باشد (۲۱).

rk39sub بدست آمده از لیشمانیا اینفانتوم سویه ایرانی در تشخیص موارد حاد بیماری کالا آزار یعنی عبارهای $\geq 1:320$ در انسان و $\geq 1:320$ در سگ دارای حساسیت زیادی می‌باشد. همچنان که بررسی‌های گذشته نیز همین امر را نشان داده‌اند، در واقع این آنتی‌ژن در تشخیص موارد با نشان‌های بالینی موفقیت بیشتری دارد تا در موارد فاقد نشانگان بالینی (۲۱و۴۱).

اگرچه شمار بسیاری از تست‌های غیر تهاجمی برای تشخیص لیشمانیوز احشایی موجود هستند اما بیشتر اینها به دلیل گران بودن، نیاز به افراد با تجربه، وسایل پیشرفته و وابستگی به برق، به صورت رایج در مناطق اندمیک استفاده نمی‌شوند. روش‌های پارازیتولوژیک مانند آسپیراسیون مغز استخوان و طحال با وجود محدودیت‌هایشان هنوز به عنوان تست مبنا استفاده می‌شوند. در میان تست‌های مختلف تست دیپ استیک rk39 دارای این توانایی می‌باشد که در شرایط فیلدی استفاده شود، این تست در بعضی از مناطق اندمیک به صورت رایج استفاده می‌شود. در آینده برای تشخیص لیشمانیوز احشایی از تست‌هایی استفاده می‌شود که ساده، ارزان و در

of Direct Agglutination Test(DAT) for the diagnosis and seroepidemiological studies of visceral leishmaniasis in Iran. Iranian J Parasitol;1:15-25.

9- Khorshidian, S. et al (1994). Evaluation of ELISA intact promastigotes as antigen for the diagnosis visceral leishmaniasis. Iranian.J.Med. Sci,19 (172): 15-18

10- Richard, R. et al (2002). Rapid detection of Leishmania infantum In fection in Dogs. J Clin Microbiol; 40: 2352-6.

۱۱- شمسی، ش (۱۳۷۹). ارزشیابی کیت kcrK39 Dipsti به منظور تشخیص سریع لیشمانیوز احشایی پایان نامه کارشناسی ارشد انگل شناسی از دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران.

12- Rosati, S. et al (2003). Prokaryotic Expression and Antigenic Characterization of Three Recombinant Leishmania Antigens for Serological Diagnosis of Canine Leishmaniasis. Clin Diag Lab Immunol;10 : 1153-115.6

13-Taran, M. et al (2007).Preparation of a K39sub Recombinant Antigen for the Detection of Leishmania infantum Antibodies in Human: a Comparative Study with an Immunochromatographic Test and Direct Agglutination .Iranian J Parasitol;2: 25-33

14-Taran, M.et al (2007).Diagnosis of canine visceral leishmaniasis by ELISA using k39sub recombinant antigen.Iranian J Publ Health; 39 : 1-6

دسترس باشند.

منابع

1-Pearson, RK.(1990). Leishmania Species, Visceral Kala-azar, In:Mandell GL, principles and practice of infectious diseases,3rd ed, new york, Churchill Livingstone;20:68-71.

۲- حمزوی، ی (۱۳۷۸). بررسی اپیدمیولوژی لیشمانیوز جلدی و احشایی و تعیین مخازن آنها در شهرستان‌های دشتی و دشتستان از استان بوشهر طی سال‌های ۱۳۷۷ الی ۱۳۷۹. پایان‌نامه برای دریافت درجه دکتری انگل شناسی پزشکی از دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران.

3-Shyam, S.(2003).Diagnosis of Kala-azar: an important stride.JAPI;51:753-5.

4-Sundar, S. et al.(2002).Laboratory diagnosis of visceral leishmaniasis.Clin Diag Lab Immunol;9:951-8.

5-Sinha, R.(1994).Comparative evaluation of serological tests in indian Kala-azar.J Trop Med Hyg;97:333-40.

6- Allian, DS.et al(1975).A direct agglutination test for leishmaniasis. Am J Trop Med Hyg; 24: 232-36.

7-mohebali, M. et al (2005).Epidemiological aspects of canine visceral leishmaniosis in the Islamic Republic of Iran. Vet Parasitol;129: 243-251.

8-Mohebali, M. et al (2006).Application